

Бібліографічні посилання:

1. ЗУ «Про державну виконавчу службу» 1404-VIII, чинний, поточна редакція — Редакція від 10.11.2018, підстава – 2491-VIII Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016. № 30 ст.542
2. Сімейний Кодекс України 2947-III, чинний, поточна редакція — Редакція від 28.08.2018, підстава – 2475-VIII, Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002. № 21-22 ст.135,
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення 8073₁-X, чинний, поточна редакція — Редакція від 16.11.2018, підстава – 2545-VIII,
4. Закон від 03.07.18 р. № 2475-VIII набув чинності з 28.08.18 р. («Голос України» від 28.08.18 р. № 138).
5. Про Державну прикордонну службу України, 661-IV, чинний, поточна редакція — Редакція від 04.10.2018, підстава – 2530-VIII.
6. Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України, 3857-XII, чинний, поточна редакція — Редакція від 28.08.2018, підстава – 2475-VIII.

Лисенко Сергій Станіславович,

студент гр. ЮД-546 юридичного факультету
Дніпропетровського державного університету
внутрішніх справ

Науковий керівник:

Тимченко Лілія Михайлівна

старший викладач кафедри цивільно-правових
дисциплін Дніпропетровського державного університету
внутрішніх справ

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДОГОВОРУ ПОСТАВКИ ІЗ ДОГОВОРОМ КУПІВЛІ-ПРОДАЖУ

У господарській діяльності під час укладання угод важливим є вибір правильної форми договору. Це дозволить точно відобразити суть укладання відповідної угоди, визначити відповідні права та обов'язки сторін.

У сучасних ринкових умовах договір купівлі-продажу і договір поставки є одними з найпоширеніших договорів у господарській діяльності підприємств.

Слід зауважити, що від правильного визначення правової природи договору, що укладається може залежати ефективність його виконання. А тому необхідним є провести порівняльну характеристику зазначених договорів.

Так, відповідно до норм Цивільного кодексу України [1], договір купівлі-продажу визначається як договір, за яким одна сторона (продавець) передає або зобов'язується передати майно (товар) у власність другій стороні (покупцеві), а покупець приймає або зобов'язується прийняти майно (товар) і сплатити за нього певну грошову суму.

У той же час за договором поставки одна сторона – продавець (постачальник), який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується передати (поставити) у зумовлені строки (строк) товар (товари) у власність покупця для їх використання у підприємницькій діяльності або в інших цілях, не пов'язаних з особистим, сімейним або іншим подібним використанням, а покупець зобов'язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за його певну грошову суму [2].

Як слушно зауважують деякі науковці, дана дефініція договору поставки нічим практично не відрізняється від визначення договору купівлі-продажу [3, с. 223]. Тому не зовсім зрозумілими є тоді підстави винесення його в окремий вид.

Враховуючи вищевикладене, слід зауважити щодо особливостей цих договорів, які дозволять здійснити їх відмежування. По-перше, договір купівлі-продажу може застосовуватися в будь-якій сфері, не забороненої законом, в тому числі для задоволення особистих потреб, а договір поставки може використовуватися лише у господарській діяльності або в інших цілях, не пов'язаних з особистим, сімейним або іншим подібним використанням [4, с. 175].

По-друге, якщо сторонами договору купівлі-продажу можуть бути всі учасники цивільних відносин (громадяни, юридичні особи, держава) за наявності у них необхідного обсягу дієздатності, то, згідно ч. 3 ст. 265 ГК України [2], учасниками договору поставки можуть бути суб'єкти господарювання,

зазначені у ч. 1, 2 ст. 55 ГК України: – Господарські організації – юридичні особи, створені відповідно до ГК України, державні, комунальні та інші підприємства, створені відповідно до цього Кодексу, а також інші юридичні особи, які здійснюють господарську діяльність та зареєстровані в установленому законом порядку; – громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які здійснюють господарську діяльність та зареєстровані відповідно до закону як підприємці.

По-третє, згідно з ч. 1 ст. 266 ГК України предметом договору поставки є визначені родовими або індивідуально-визначеними ознаками продукція, вироби з найменуванням, зазначеним у стандартах, технічних умовах, документації до зразків (еталонів), преїскурантах чи товарознавчих довідниках виробничо-технічного призначення, тоді як предметом договору купівлі-продажу можуть бути різні види майна, у тому числі майнові права, право вимоги (якщо ця вимога не має особистого характеру) [5, с. 150].

По-четверте, договір купівлі-продажу є реальним і передбачає перехід права власності на майно в момент оплати. Ціна є фіксованою для всіх покупців, тільки якщо стосовно до конкретної угоди не використовуються особливі умови. Договір купівлі-продажу передбачає передачу грошових коштів в момент укладення. За договором поставки оплата може здійснюватися в міру реалізації товару. Договір поставки – це зобов'язання про надання майна в зазначений термін, який не збігається з моментом укладення угоди. За договором поставки не можуть передаватися права на майно, валюта, цінні папери, об'єкти нерухомості [6, с. 131].

Отже, під час проведення порівняльної характеристики договору поставки із договором купівлі-продажу слід відмежовувати їх за такими критеріями, як суб'єкти; оплата; мета використання; термін передачі товарів.

Бібліографічні посилання:

1. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року (зі змінами і допов.) // Відомості Верховної Ради України. — 2003. — № 40. — Ст. 356.
2. Господарський кодекс України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.
3. Апопій І. В. Договір поставки в цивільному та господарському законодавстві: проблеми та шляхи їх подолання / І.В. Апопій // Соц.-екон. пробл. сучас. періоду України. — 2015. — Вип. 6. — С. 220-227.
4. Цивільне право : підручник : у 2 т. / В.І. Борисова, Л.М. Баранова, Т.І. Бегова та ін.; за ред. В.І. Борисової, І.В. СпасибоФатєєвої, В.Л. Яроцького. – Х. : Право, 2011. – Т. 2. – 552 с.
5. Колумбет О. Договір купівлі-продажу та договір поставки як найпоширеніші форми договірної політики / Збірник тез доповідей за матеріалами Міжнар. наук.-практ. конф. «Наукові пріоритети розвитку аграрної сфери в умовах глобальних змін», 4-5 грудня 2014 р.: тези доповідей. – Тернопіль: Крок, 2014. – С. 149-151.
6. Цивільне право України : навч. посіб. / Тетарчук І. В., Дяків Т. Є. – К. : ЦУЛ, 2014. – 202 с.

Мамай Алла Сергіївна,

студентка 2 курсу денної форми навчання факультету № 6
Харківського національного університету
внутрішніх справ

Науковий керівник:

Василенко Марина Євгенівна,

доцент кафедри юридичних дисциплін Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх
справ, кандидат педагогічних наук, доцент

**ПОКАЗАННЯ СВИДКІВ
ЯК ДОКАЗ УГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ**

Із прийняттям Верховною Радою України Закону України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» від 03.10.2017, що набрав чинності 15.12.2017 [1], зокрема, передбачалось викладення Господарського процесуального